

Sygn. akt. II K 889/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym, w składzie

Przewodniczący SSR Krzysztof Matysiak

Protokolant: st. sek. Sad J. Kaszuba

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 12.01.2016 r. i następnie .

sprawy

1. A. K. (1) z domu B., córki M. i B. z domu K., urodzonej (...) w W.,

oskarżonej o to, że:

I. w okresie od 16 grudnia 2013r. do 28 kwietnia 2014r. w S. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie doprowadziła S. S. (1) oraz M. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 52.105 złotych (w tym wspólnie z B. K. (1) współdziałała w wyłudzeniu kwoty 20 tysięcy złotych), poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru i możliwości udzielenia pomocy w uzyskaniu kredytu bankowego, czym działała na szkodę S. S. (1) oraz M. S. (1),

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk;

II. w okresie od 9 maja 2014r. do 11 maja 2014r. w S. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1), kilkakrotnie usiłowała doprowadzić S. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.000 złotych, poprzez wprowadzenie w błąd co do rzeczywistego przeznaczenia tejże kwoty, a nadto grożąc zastosowaniem przez inne osoby przemocy wobec dziecka pokrzywdzonej oraz denuncjacją pokrzywdzonej przed organami ścigania, zmuszała ją do zdobycia środków pieniężnych, jednakże celu nie osiągnęła z uwagi na niezgromadzenie środków pieniężnych przez pokrzywdzoną, czym działała na szkodę S. S. (1),

tj. o czyn z art.13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. art.191§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

2. B. K. (1) z domu T., córki W. i T. z domu P., urodzonej (...) w W.,

oskarżonej o to, że:

III. w okresie od 16 grudnia 2013 roku do 28 kwietnia 2014 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie doprowadziła S. S. (1) oraz M. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 20 000 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru i możliwości udzielenia pomocy w uzyskaniu kredytu bankowego, czym działała na szkodę S. S. (1) i M. S. (1),

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

IV. w okresie od 9 maja 2014 roku do 11 maja 2014 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1), kilkakrotnie usiłowała doprowadzić S. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30 000 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru zwrotu oraz rzeczywistego przeznaczenia tejże kwoty, jednakże celu nie osiągnęła z uwagi na niezgromadzenie środków pieniężnych przez pokrzywdzoną, czym działała na szkodę S. S. (1),

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

I. oskarżoną **A. K. (1)** uznaje za winną zarzucanego jej w punkcie I a o czynu z tym ustaleniem, że został on popełniony w S. i w O., i za to

z mocy art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk skazuje ją a na podstawie art. 286 § 1 kk wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. oskarżoną **A. K. (1)** uznaje za winną zarzucanego jej w punkcie II a o czynu z tym ustaleniem, że został on popełniony w S. i w O. i za to z mocy art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. art.191§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk skazuje ją a na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonej **A. K. (1)** kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierza karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej **A. K. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 4 (czterech) lat;

V. oskarżoną **B. K. (1)** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej w punkcie III a o czynu z tym ustaleniem, że został on popełniony w W. i w O. i za to z mocy art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk skazuje ją a na podstawie art. 286 § 1 kk wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

VI. oskarżoną **B. K. (1)** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej w punkcie IV a o czynu z tym ustaleniem, że został on popełniony w W. i w O. i za to z mocy art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk skazuje ją a na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk wymierza jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonej **B. K. (1)** kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierza karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej **B. K. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat;

IX. na podstawie art. 46 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych **A. K. (1) oraz B. K. (1)** solidarnie obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę pokrzywdzonym S. S. (2) oraz M. S. (2) solidarnie kwoty 20 000 (dwadzieścia tysięcy) złotych;

X. na podstawie art. 46 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej **A. K. (1)** obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę pokrzywdzonym S. S. (2) oraz M. S. (2) solidarnie kwoty 32 105,00 (trzydzieści dwa tysiące i sto pięć) złotych;

XI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. P. kwotę 588 (pięćset osiemdziesiąt osiem) złotych tytułem wynagrodzenia za reprezentowanie oskarżycielki posiłkowej S. S. (2) wraz z kwotą 135, 24 (sto trzydzieści pięć i 24/00) złote tytułem podatku VAT;

XII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. Ś. kwotę 504 (pięćset cztery) złote tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonej A. K. (1) wraz z kwotą 115, 92 (sto piętnaście i 92/00) złote tytułem podatku VAT;

XIII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. S. (3) kwotę 504 (pięćset cztery) złote tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonej B. K. (1) wraz z kwotą 115, 92 (sto piętnaście i 92/00) złote tytułem podatku VAT;

XIV. na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonych z kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Małżonkowie M. S. (1) i S. S. (1) od kilku lat znajdowali się w trudnej sytuacji materialnej. Ich dziecko wymagało rehabilitacji, co wiązało się ze znacznymi nakładami finansowymi. Byli zadłużeni w różnych bankach. Nie spłacali regularnie zaciągniętych kredytów. Zostali zarejestrowali w Biurze Informacji Kredytowej. Chcieli uzyskać skonsolidowany kredyt na spłatę wszystkich zobowiązań. Kontaktowali się z różnymi bankami, które odmawiały im przyznania kredytu.

(dowody: zeznania świadka B. W. k. 95v-96,)

W grudniu 2013 r. wieloletnia znajoma A. K. (1) zaproponowała S. S. (1) pomoc w uzyskaniu niskooprocentowanego kredytu konsolidacyjnego. Przekazała, że zna A. P. (1), pracownika banku (...) SA, która może to załatwić. Wymieniona oświadczyła, że wyśle S. S. (1) dokumenty kredytowe drogą mailową, które następnie wraz z mężem mają podpisać i odesłać na wskazany adres e-mail.

Przed otrzymaniem oferty kredytowej, małżonkowie M. W. i S. S. (1) mieli wpłacić przelewem na podany przez A. K. (1) rachunek bankowy należący do jej byłego męża P. K. kwotę 9 000 złotych. Wymieniona obiecała, że otrzymaną kwotę prześle A. P. (1).

W dniu 16 grudnia 2013 r. pokrzywdzeni wysłali na wskazany przez oskarżoną A. K. (1) rachunek bankowy kwotę 5000 złotych. A. K. (1) obiecała, że z własnych środków dołoży brakującą kwotę, zaś po otrzymaniu kredytu pokrzywdzona zwróci jej wskazaną sumę. Na potwierdzenie wykonania transakcji A. K. (1) wysłała pokrzywdzonej potwierdzenie wykonania przelewu dla A. P. (1).

(dowód: podrobione potwierdzenie wykonania przelewu – akta sprawy k. 9)

A. K. (1) ze swojego adresu mailowego wysłała pokrzywdzonej dokumentację dotyczącą oferty promocyjnej kredytu konsumpcyjnego na kwotę 100 000 złotych wraz z harmonogramem spłat. Miał on być oprocentowany na poziomie 2 procent. M. W. i S. S. (1) podpisali dokumenty i odesłali na wskazany adres mailowy.

(dowód: podrobione oferty promocyjne (...)P wraz ze stanowiskiem banku - akta sprawy - k. 10-19,)

M. S. (1) i S. S. (1) oczekiwali na odpowiedź w sprawie kredytu. A. K. (1) zadzwoniła do pokrzywdzonej i kazała jej wpłacić kwotę 2000 złotych. A. P. (1) miała załatwić zaświadczenia o fikcyjnym zatrudnieniu M. S. (1) zaś kwota 2 000 złotych miała pokryć opłaty za składki ZUS. S. S. (1) wpłaciła kwotę 2000 złotych na wskazane przez A. K. (1) konto.

Po pewnym czasie A. K. (1) przekazała pokrzywdzonym, że A. P. (1) została zatrzymana przez Policję i nie będzie mogła im pomóc w uzyskaniu kredytu.

Następnie, do pokrzywdzonej S. S. (1) zadzwoniła kobieta, która podała się za A.. Twierdziła ona, że jest pośrednikiem pomiędzy A. K. (1) i A. P. (1). Oświadczyła, że pomoże pokrzywdzonej. Zna (...), która jest pracownicą banku i pracuje z A. P. (1). Może ona pomóc pokrzywdzonej w uzyskaniu kredytu.

A. wysłała do pokrzywdzonej wiadomość, że ma wpłacić kolejne 5000 złotych na pokrycie wynagrodzenia dla analityka finansowego. S. W. wpłaciła pieniądze na to samo konto – należące do P. K.. Następnie z adresu mailowego A. K. (1) otrzymała nową ofertę kredytową z dnia 23 stycznia 2014 r. wraz z dokumentami do podpisania. Analogicznie do wcześniejszej sytuacji, pokrzywdzona S. S. (1) i M. S. (1) podpisali i odesłali otrzymane od A. K. (1) dokumenty.

(dowód: podrobione oferty promocyjne (...)P wraz ze stanowiskiem banku - akta sprawy - k. 10-19,)

Następnie, A. K. (1) i znajoma A. poinformowały pokrzywdzonych, że w systemie komputerowym w dalszym ciągu figuruje oferta kredytowa złożona pokrzywdzonej jako pierwsza, przedstawiona przez A. P. (1). W konsekwencji nie ma możliwości otrzymania kredytu na podstawie drugiej oferty. Pokrzywdzeni S. S. (1) i M. S. (1) domagali się zwrotu pieniędzy. A. K. (1) oświadczyła, że pokryła z nich koszty analityka. Z. A. przekazała, że zna (...), który wraz z B. może pomóc w uzyskaniu kredytu oraz, że zrobi to za darmo. Powiedziała, że (...) zna B. K. (1) z banku w W.. Przekazała, że skontaktuje się on z S. S. (1). A. K. (1) powiedziała pokrzywdzonej, że ostatecznie M. odezwał się do niej. Kazała wpłacić pokrzywdzonej kolejne 5 000 złotych na opłaty ZUS. Pokrzywdzona wpłaciła wskazaną przez A. K. (1) kwotę a następnie kolejne dwa razy kwoty po 5 000 złotych.

A. przekazała S. S. (1), że (...) wyjechał i że sprawą będzie zajmowała się B. K. (1). Pokrzywdzeni S. S. (1) i M. S. (1) zgodnie z kolejnym poleceniem wpłacili na konto wskazane przez A. K. (1) kwotę 5000 złotych – która miała być przedpłatą za udzielenie kredytu.

Na początku maja 2014 r. A. przekazała pokrzywdzonej S. S. (1), że ona także ubiegała się o uzyskanie kredytu od B. K. (1), ta jednak jej go nie udzieliła. Przekazała, że ona także jest „w kolejce” do uzyskania kredytu i najpierw ona musi dostać kredyt, żeby mogła otrzymać pokrzywdzona, jako następna „w kolejce”.

B. K. (1) skontaktowała się z S. S. (1) telefonicznie i przeprosiła za zaistniałą sytuację. Przekazała wymienionej, że nie może udzielić A. kredytu, jeżeli ta nie wpłaci jej kwoty 5 000 złotych. S. S. (1) przekazała B. K. (1) wskazaną kwotę za A..

Następnie okazało się, że A. ma nieważne dokumenty kredytowe. B. K. (1) obiecała, że pomoże załatwić potrzebne do kredytu dokumenty tj. zaświadczenie o zarobkach z trzech miesięcy wraz z potwierdzeniem opłat ZUS ale wiązać się to będzie z koniecznością uiszczenia dodatkowej opłaty. Pokrzywdzeni S. S. (1) i M.- S. wpłacili na ten cel B. K. (1) kwotę 10 000 złotych.

Do finalizacji umowy miało dojść po weekendzie majowym. W dniu 6 maja 2014 r. S. S. (1) dowiedziała się, że dokumenty kredytowe A. są w porządku oraz, że B. K. (1) umówiła się z A. na podpisanie umowy na 7 maja 2014 r. a z pokrzywdzoną na 9 maja 2014 r. W dniu 7 maja 2014 r. S. S. (1) otrzymała od A. wiadomość, w której ta radziła jej, aby przy podpisywaniu umowy kredytowej wyłączyła wszystkie telefony ponieważ doszło do zatrzymania B. K. (1). Przekazała, żeby nie kontaktowała się z B. K. (1) i nie dzwoniła do niej. Na potwierdzenie powyższego pokrzywdzona S. S. (1) otrzymała zdjęcie dokumentujące zatrzymanie B. K. (1) stanowiące fragment protokołu zatrzymania wymienionej.

(dowód: zeznania świadka B. W. k. 95v-96, Zeznania świadka A. K. (2) k. 95, zeznania świadka pokrzywdzonego M. S. (1) k. 96v-97v, zeznania świadka pokrzywdzonej S. S. (1) k. 98- 100, zeznania świadka P. B. k. 112, k. 67-68, zeznania świadka A. P. (1) k. 112, k. 594-595, k. 608, zeznania świadka B. K. (2) k. 112, k. 581-582, k. 618, zeznania świadka L. P. k. 112, k. 615, kserokopia potwierdzenia nadania kwoty 10 000 zł z dnia 28 kwietnia 2014 roku na dane adresata B. K. (1), potwierdzenia nadania kwoty 5 000 zł z dnia 2 kwietnia 2014 roku na dane adresata B. K. (1) - akta sprawy, k. 20, 463 ,kserokopie: potwierdzenia nadania kwoty 5 000 zł z dnia 17 kwietnia 2014 roku na dane adresata B. K. (1), potwierdzenia nadania kwoty 5 000 zł z dnia 9 kwietnia 2014 roku na dane adresata A. K. (1) potwierdzenia nadania kwoty 4870 zł z dnia 8 kwietnia 2014 roku na dane adresata A. K. (1) - akta sprawy, k. 21, dane o oskarżonych z Centralnej Ewidencji Ludności - akta sprawy, k. 25, 168 , wydruk z mms dostarczony przez pokrzywdzoną - podrobiony fragment protokołu zatrzymania B. K. (1) przez Policję w dniu 07.05.2014r.- akta sprawy - k. 37 wydruki z korespondencji e-mail dostarczone przez pokrzywdzoną - akta sprawy - k. 31-35, dane bankowe dot.

rachunku o nr (...), umowa rachunku bankowego, historia rachunku bankowego - akta sprawy - k. 66, 69-115, dane Poczty Polskiej SA Biura (...) w W. z dnia 8 lipca 2014 roku - akta sprawy, k. 153, potwierdzenie przelewów dokonanych przez M. S. (1) na konto P. K. dostarczone przez pokrzywdzonego M. S. - akta sprawy, k. 222-223, historia rachunku bankowego P. K. o nr (...) - akta sprawy, k. 245-253, dane telekomunikacyjne dot. numeru (...) A. K. i (...), (...), (...) B. K. akta sprawy - k. 55-56, 155-157, 190-207, 262-276, 329-330, nadesłane przez Grupę O..pl dane o użytkowniku poczty elektronicznej (...)wraz z wydrukami z korespondencji e-mail skrzynki (...), nadesłane przez P4 dane o numerze telefonicznym wykorzystanym w tym profilu oraz dane z CEL dotyczące danych A. P. (1) wykorzystanych w tym profilu - akta sprawy - k. 286-295k, 433-435, 460; nadesłane przez Grupę Wirtualna Polska dane o użytkowniku poczty elektronicznej (...)wraz z historią logowań, nadesłane przez (...) SA dane o IP (...) - akta sprawy - k. 333-340, 431-432; nadesłane przez dostawcę internetu (...) dane o użytkowniku dane o abonencie P. K. i wykorzystywanym przez niego IP (...) - akta sprawy - k. 694; stanowisko (...) S.A. - akta sprawy - k. 331; stanowisko (...) S.A. - akta sprawy - k. 465; stanowisko (...) S.A. - akta sprawy - k. 468;

W dniu 9 maja 2014 r. B. K. (1) zadzwoniła do S. S. (1) powiedziała, że została zwolniona. Orzeczono wobec niej dozór policyjny. Przekazała, że jej telefon komórkowy został zabezpieczony.

Tego samego dnia ponownie zadzwoniła do S. S. (1) i poprosiła, żeby ta pomogła jej znaleźć prawnika. Pokrzywdzona zwróciła się z tą sprawą do A. K. (1). Wymieniona jest kuratorem i pokrzywdzona była przekonana, że z tego względu zna prawników.

A. K. (1) zażądała od pokrzywdzonej, aby ta przekazała B. K. (1) kwotę 30 000 złotych. Wskazana suma miała zostać przeznaczona na zapłatę wynagrodzenia dla prawnika o nazwisku (...). Wysuwając żądanie zapłaty wskazanej kwoty A. K. (1) zaznaczyła, że „z tymi ludźmi się nie dyskutuje”.

Zastraszała pokrzywdzoną twierdząc, że „Ci ludzie” „znają jej dane”, „wiedzą gdzie mieszka”. Groziła pokrzywdzonej, że porwą jej dziecko albo wywiozą w worku. Przekazała, że znają jej dane, wiedzą gdzie mieszka i ją obserwują. W dniu 09 maja 2014 r. B. K. (1) zadzwoniła do pokrzywdzonej S. S. (1) i przekazała, że musi zapłacić prawnikowi 100 000 złotych aby uniknąć ukarania. Brakuje jej 30 000 złotych. Prosiła, żeby pokrzywdzona jej pomogła. B. K. (1) wielokrotnie dzwoniła w tej sprawie. A. K. (1) także dzwoniła do pokrzywdzonej i wysyłała wiadomości tekstowe. Wymieniona próbowała wymóc na rodzinie pokrzywdzonej w tym matce B. W., aby wpłynęły na S. S. (1) żeby ta zgromadziła potrzebną sumę. A. K. (1) straszyła pokrzywdzoną, że zgłosi do Prokuratury, że S. S. (1) i jej mąż M. S. (1) ukradli jej pieczętki, jeżeli nie zapłacą jej 30 000 złotych.

Pokrzywdzeni zdecydowali się zawiadomić Policję. Matka S. S. (1) ze strachu o córkę naciskała, aby złożyli zawiadomienie. Pokrzywdzeni opuścili zajmowane mieszkanie.

S. S. (1) i M. S. (1) pożyczali pieniądze na wpłaty dla A. K. (1) i B. K. (4) od A. K. (2) i innych znajomych.

(dowody: zeznania świadka B. W. k. 95v-96, Zeznania świadka A. K. (2) k. 95, zeznania świadka pokrzywdzonego M. S. (1) k. 96v-97v, zeznania świadka pokrzywdzonej S. S. (1) k. 98- 100, dane z bazy (...) KGP dotyczące osadzeń B. K. (1) - akta sprawy - k. 167, dane telekomunikacyjne dot. numeru (...) rzekomego (...) - akta sprawy - k. 211-212, 216-219a, informacja z (...) W. II dotycząca niezatrzymywania B. K. (1) w dniu 07.05.2014r. - akta sprawy - k. 215, protokół zatrzymania rzeczy - telefonów komórkowych od S. S. (1) oraz protokół oględzin zatrzymanych telefonów Samsung S. i LG P700 S. S. (1) wraz z załącznikiem w postaci treści wiadomości tekstowych otrzymywanych przez pokrzywdzoną od A. K. (1) - akta sprawy - k. 120-140.)

A. K. (1) jest niekarana.

(dowód: dane o karalności k. 49)

B. K. (1) była karana. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 26 stycznia 2012 r. w sprawie IV K 761/11 została skazana za czyny z art. 278 § 5 w zw. z § 1 kk. Wskazany wyrokiem wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat.

(dowód: dane o karalności k. 50, wyrok nakazowy z 24.02.2004r. IIIK 405/02 dot. B. K. (1) - akta sprawy, k. 792;)

Oskarżona B. K. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Wyjaśniła, że pożyczyła S. S. (1) kwotę 20 tysięcy złotych przed Bożym Narodzeniem 2013 r. Pieniądze miały być przeznaczone na leczenie i rehabilitację jej córki. Pokrzywdzona zwróciła jej te pieniądze w trzech przelewach. Wyjaśniła, że „chyba” całą kwotę pokrzywdzona spłaciła. Oskarżona zaznaczyła, że nie była nigdy zatrzymywana przez policję, więc nie mogła wysłać pokrzywdzonej zawiadomienia o zatrzymaniu. Przyznała, że w chwili gdy pożyczała S. S. (1) pieniądze to z tego co słyszała, była ona zadłużona, z tym, że nie wie czy w bankach czy u innych ludzi. (k. 111v)

Oskarżona A. K. (1) wyjaśniła, że zna S. S. (1) od wielu lat. Utrzymywały regularny kontakt telefoniczny i odwiedzały się w miejscu zamieszkania. Oskarżona podała, że jej były mąż pożyczył S. S. (1) pieniądze w wysokości 40 tysięcy złotych. Pokrzywdzona przyjeżdżała do nich do domu po pieniądze z koleżanką. Miała w przeciągu roku zwrócić pieniądze. Nie spisali żadnej umowy pożyczki ani nie zgłosili jej do US. Przyznała, że otrzymali od pokrzywdzonej wpłaty na konto i indywidualne przekazy pocztowe. Nie pamięta jaka kwota została spłacona. Zaznaczyła jednak, że przy pierwszej wpłacie zadzwoniła do pokrzywdzonej S. S. (1) i spytała dlaczego wpisała w przelewie taki tytuł. Pokrzywdzona przeprowadzała i powiedziała, że się pomyliła. Oskarżona zaprzeczyła, aby miała obiecywać, że będzie pośredniczyć w uzyskaniu przez pokrzywdzonych kredytu ani nie zwracała się o to do B. K. (1). Zaznaczyła, że nie groziła S. S. (1). Przyznała, że poznała B. K. (1) u wujka w domu. Jest ona jej koleżanką. (k. 11v-112)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonych B. K. (1) i A. K. (1) są niewiarygodne i nie zasługują na uwzględnienie. Ich analiza dokonana przez pryzmat prawidłowego rozumowania oraz konfrontowana z zeznaniami pokrzywdzonych M. S. (1) i S. S. (1) oraz zgromadzoną w toku postępowania dokumentacją wskazuje, że stanowią one jedynie wyraz przyjętej linii obrony nakierowanej na uwolnienie się od odpowiedzialności karnej. Podkreślenia wymaga, iż oskarżone w postępowaniu sądowym zakwestionowały zeznania pokrzywdzonych wskazując, że pochodzące od wymienionych wpłaty stanowiły zwrot wcześniej pożyczonych kwot. Wyjaśnienia te są niespójne i nielogiczne. Przeczą im zborne i konsekwentne zeznania pokrzywdzonych, którzy nie tylko nie potwierdzają faktu uzyskania od oskarżonych pożyczek, ale wskazują skrajnie odmienne okoliczności towarzyszące dokonywaniu poszczególnych wpłat na rzecz oskarżonych. Zaznaczyć należy, iż w przeciwieństwie do wyjaśnień oskarżonych, zeznania pokrzywdzonych są spójne i konsekwentne. Opisują one okoliczności, które są osadzone w związku przyczynowo- skutkowym, zawierają dużo szczegółów i odniesień do poszczególnych zachowań co wskazuje na ich wiarygodność. Zwrócić należy uwagę, iż wyjaśnienia każdej z oskarżonych, w których wymienione powołują się na fakt udzielenia pokrzywdzonej pożyczki są nazbyt lakoniczne, zawierają tylko ogólne stwierdzenie, że taka pożyczka została udzielona bez odniesienia się do okoliczności towarzyszącej jej udzieleniu. B. K. (1) utrzymywała, że w okolicach Bożego Narodzenia udzieliła pokrzywdzonej S. S. (1) pożyczki na kwotę 20 tysięcy złotych. Nie wskazała przy tym w jaki sposób została ta kwota przekazana. Nie podała żadnych innych okoliczności związanych z przekazaniem pieniędzy, żadnych świadków ani potwierdzenia przelewów. Oskarżona jedynie podała, że pokrzywdzona zwróciła pieniądze w trzech przelewach. Na uwagę zwraca także stosunek oskarżonej do rzekomo pożyczonej kwoty oraz jej zwrotu. Oskarżona podała, że pokrzywdzona „chyba” całą kwotę spłaciła. Niewątpliwie kwota pożyczki, której miała udzielić pokrzywdzonej oskarżona była znaczna, tym bardziej więc budzi wątpliwości, że wymieniona w istocie nie wie dokładnie ile i kiedy pokrzywdzona miała spłacić. Oskarżona A. K. (1) wyjaśniła, że kwotę około 40 tysięcy złotych pokrzywdzonej pożyczyl jej były mąż. Nie spisali oni jednak żadnej umowy ani nie zgłosili jej do Urzędu Skarbowego. Analogicznie do B. K. (1), oskarżona A. K. (1) podała, że pokrzywdzona spłaciła pożyczkę poprzez dokonane wpłaty na konto i indywidualne przekazy pocztowe. Nie pamięta jednak jaka konkretnie kwota została spłacona. Powyższe budzi wątpliwości w kontekście wartości rzekomo udzielonej pożyczki. Kwota 40 tysięcy złotych jest na tyle znaczna, że oskarżona powinna wiedzieć ile i kiedy pokrzywdzona jej zwróciła. Tym bardziej, że jak wynika z wyjaśnień wymienionej potrafiła ona zwrócić uwagę na inne

mniej istotne szczegóły przelewu niż sama kwota - takie jak tytuł przelewu. Jak wynika z analizy rachunku bankowego P. K. pokrzywdzeni w tytule przelewów wpisywali „wplata zadatku za usługę”, co koresponduje z przedstawianą przez nich wersją odnośnie przyczyny i okoliczności dokonywania takich wpłat jaką wedle umowy miała być usługa bankowa w postaci kredytu. Powyższe przeczy natomiast wersji oskarżonej, iż kwoty te stanowiły zwrot pożyczki. Nielogiczna a przez to niewiarygodna jest relacja oskarżonej, w której wymieniona wyjaśniała przyczyny takiego oznaczenia przelewów. Oskarżona wyjaśniała, że przy pierwszej wpłacie zadzwoniła do pokrzywdzonej S. S. (1) i spytała dlaczego wpisała w przelewie taki tytuł. Pokrzywdzona przeprosiła i powiedziała, że się pomyliła. Powyższe brzmi nielogiczne. Pokrzywdzona i jej mąż taki tytuł przelewu wpisali kilkakrotnie. Mało prawdopodobne jest aby pomylili się kilkakrotnie, za każdym razem wpisując ten sam tytuł przelewu.

Zwrócić należy uwagę, iż zgromadzona w toku postępowania dokumentacja w postaci przelewów i przekazów wspiera wersję przekazywaną przez pokrzywdzonych, zarówno co do dat wykonanych przelewów, wpłaconych kwot oraz tytułów wpłaty. Podczas gdy wersja lansowana przez oskarżonych co do faktu udzielenia pożyczki pokrzywdzonym nie została udokumentowana w żaden sposób. Nie znajduje żadnego odzwierciedlenia w zgromadzonej dokumentacji oraz w zeznaniach świadków poza mężem oskarżonej P. K. do którego należał rachunek, na który zgodnie z poleceniem A. K. (1) pokrzywdzona i jej mąż dokonywali kolejnych wpłat.

Zeznania pokrzywdzonych S. S. (1) i M. S. (1) są wewnętrznie spójne i wzajemnie się uzupełniają. Znajdują odzwierciedlenie w zgromadzonej dokumentacji w postaci podrobionego potwierdzenia wykonania przelewu dla A. P. (1), podrobionych umów kredytowych, kserokopii i oryginałów wykonanych przelewów i nadania przekazów pocztowych, wydruki z korespondencji e- mail z pokrzywdzoną, wydruki (...), historii rachunku z konta bankowego P. K.. Korespondują z nimi także zeznania świadka A. K. (2), w zakresie w jakim wymieniony potwierdza udzielenie pokrzywdzonym pożyczki na poczet opłat związanych z uzyskaniem przez nich kredytu bankowego. Pokrzywdzeni szczerze wskazali skąd otrzymali środki na uiszczenie opłat na rzecz oskarżonych. Natomiast oskarżone nie udokumentowały w żaden sposób, skąd powzięły środki na udzielenie pokrzywdzonym tak znacznych pożyczek. Zważyć należy, iż ich sytuacja majątkowa nie była bardzo dobra. Małżonkowie K. borykali się z trudnościami finansowymi.

Relacje pokrzywdzonych znajdują odzwierciedlenie w zeznaniach świadka B. W.. Wymieniona potwierdza okoliczności towarzyszące kontaktowi pokrzywdzonych z oskarżonymi oraz powody dla jakich pokrzywdzenie przekazali im środki pieniężne. Wymieniona była świadkiem kierowanych przez A. K. (1) gróźb wobec jej córki, potwierdziła także wykonywanie przez wymienioną telefonów do członków rodziny S. S. (1) i przekazywane przez nią treści.

W realiach niniejszej sprawy za bezsporne należało uznać, iż oskarżona A. K. (1) i pokrzywdzona S. S. (1) pozostawały przez długi czas znajomymi. Odwiedzały się regularnie i dzwoniły do siebie. Z tego też względu nie budzi wątpliwości, że pokrzywdzona uwierzyła wymienionej, zaś za pośrednictwem żony taką wiarę pokładał jej mąż M. S. (1). Oskarżona A. K. (1) wiedziała o trudnej sytuacji majątkowej pokrzywdzonych. Mieli oni niepełnosprawne dziecko wymagające rehabilitacji, co pochłaniało znaczne środki. Nadto byli zadłużeni w wielu bankach. Starali się o kredyt konsolidacyjny, który pozwoliłby w konsekwencji zmniejszyć miesięczną ratę kredytów, ale z uwagi na to, że byli wpisani do Biura (...), żaden z banków do których się zwracali nie chciał udzielić im kredytów. W kontekście ich trudnej sytuacji majątkowej nie budzi wątpliwości motywacja wymienionych, którzy zdecydowali się przystać na propozycję oskarżonej A. K. (1). Tym bardziej, że przedstawiony przez nią kredyt był bardzo atrakcyjny finansowo. Oprocentowanie wynosiło jedynie 2 procent. Stąd też w pewien sposób należy uznać za uzasadnioną część nakładów finansowych, które wymienieni godzili się ponieść, aby uzyskać tak atrakcyjny i tani kredyt. W pewnym momencie rzeczywiście kwoty wydatkowanych na ten cel środków były nieadekwatne do perspektywicznego celu jakim było uzyskanie kredytu. Jednak w tym zakresie wymienieni zgodnie i wiarygodnie podawali, że godzili się na dokonywanie kolejnych wpłat, gdyż nie chcieli stracić kwot już wpłaconych.

Analiza całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego w ocenie Sądu wskazuje na szczegółowo opracowany plan i realizowany z premedytacją zamiar, który przyświecał oskarżonym. Poszczególne elementy zachowania każdej

z oskarżonych, rozpatrywane w kontekście poszczególnych elementów planu oskarżonych wskazują na kierujący oskarżonymi cel zaś związek przyczynowo skutkowy pomiędzy kolejnymi udzielanymi pokrzywdzonym informacjami i składanymi obietnicami a dokonywanymi przez pokrzywdzonych wpłatami nakazuje uznać, iż dążyły one do wprowadzenia pokrzywdzonych w błąd i doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Wymienione wykorzystwały trudną sytuację materialną i życiową pokrzywdzonych, którzy mieli na utrzymaniu niepełnosprawne dziecko i byli obciążeni licznymi kredytami. Z tego względu byli oni podatni na obietnice uzyskania znacznych środków finansowych w postaci 100 000 złotych kredytu.

W dalszej kolejności wymaga podkreślenia, iż pokrzywdzeni nie mieli podstaw by wątpić w samą propozycję kredytową. Otrzymali bowiem na adres mailowy dokumenty, których treść, oznaczenie i sam wygląd pozwalały im uznać, że pochodzą od banku. Jak wynika z informacji uzyskanych z banku (...) SA taka oferta pokrzywdzonym nie została złożona. Fakt, iż pokrzywdzeni otrzymali takie dokumenty z adresu mailowego użytkowanego przez A. K. (1) nie pozostawia wątpliwości, iż wysłanie dokumentów kredytowych nastąpiło z inicjatywy A. K. (1) i w konsekwencji miało na celu uwiarygodnienie złożonej obietnicy pośrednictwa przy uzyskaniu takiego kredytu. Pokrzywdzeni mieli upewnić się w rzeczywistości perspektywy uzyskania kredytu co miało przełożyć się na kolejne wpłacane przez nich kwoty.

Analogicznie należy rozpatrywać podszywanie się pod A. P. (1), która miała rzekomo pośredniczyć w uzyskaniu kredytu w banku. Na brak realnego związku wymienionej ze sprawą oraz fakt, iż jej osoba została wykorzystana przez oskarżone świadczy analiza danych uzyskana od operatora internetowego. Z danych nadesłanych o użytkowniku poczty elektronicznej A. K. (1) wynika, że z ten sam użytkownik numeru IP, który korzystał z profilu A. K. (1) utworzył profil A. P. (1) i logował się do niego. Co więcej, z danych nadesłanych przez dostawcę Internetu o użytkowniku i abonencie P. K. i wykorzystywanym przez niego numerze IP wynika, że za pośrednictwem tego samego numeru IP w okresie objętym zarzutami logowała się A. K. (1). Powyższe wskazuje na zgodność użytkownika, który utworzył profil A. P. (1) i logował się do niego z użytkownikiem korzystającym z profilu A. K. (1). Wskazać należy, iż analizowany numer IP użytkowany był przez małżonków K. pod adresem ich zamieszkania.

Dane zawarte w mailach, które rzekomo miała pisać A. P. (1) bezpośrednio potwierdzają okoliczności podawane przez pokrzywdzonych. Analiza zawartych w nich treści nie pozostawia wątpliwości, iż dotyczyły one oferty kredytowej i zawierały rozliczne zapewnienia, że obietnica niedługo zostanie ona zrealizowana. Wskazują one także na żądania dokonania kolejnych wpłat oraz preteksty uzasadniające konieczność ich dokonywania. W mailach podniesiono także kwestie zaświadczeń o zarobkach, uwiarygadniające uzyskiwane dochody. Wskazane informacje w pełni potwierdzają relacje pokrzywdzonych i uwiarygadniają ich zeznania.

W tym kontekście, za nakierowane na zminimalizowanie podejrzeń pokrzywdzonych należy uznać dowód przelewu rzekomo wykonanego na rzecz A. P. (1). Pokrzywdzeni wykonali na konto męża oskarżonej A. P. (2) K. przelew kwoty 5000 tysięcy złotych. A. K. (1) miała te pieniądze przekazać A. P. (1) po dokonaniu dopłaty z własnych środków w wysokości 4 000 zł. Na potwierdzenie wykonania przelewu A. P. (1) A. K. (1) wysłała pokrzywdzonej dowód jego wykonania. Jako nadawca został wpisany P. K., odbiorca A. P. (1), zaś w tytule płatności M. i S. S. (1). Jak wynika z danych uzyskanych z rachunku P. K. wskazanego w potwierdzeniu wykonania przelewu taka kwota nigdy nie została wpłacona z rachunku, zaś samo potwierdzenie zostało podrobione.

Jako nakierowane na analogiczny cel należy uznać przesłane pokrzywdzonej podrobionego fragmentu protokołu zatrzymania B. K. (1). Powyższe miało na celu uwiarygodnienie celu żądania zapłaty kwoty 30 000 złotych, która miała zostać przeznaczona na opłacenie pomocy prawnej. Jak wynika z danych z bazy (...) B. K. (1) nie została zatrzymana przez Policję. Powyższe miało na celu wprowadzenie błąd pokrzywdzonych przez oskarżone co do zatrzymania B. K. (1) przez Policję oraz co do celu na jaki pokrzywdzeni mają przekazać oskarżonym środki pieniężne w kwocie 30 tysięcy złotych.

Analizując niniejszą sprawę Sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonych. Są one jasne, spójne, logiczne. Przedstawiają w porządku chronologicznym szczegóły znajomości z oskarżonymi oraz dokonywanie kolejnych wpłat. Relacje pokrzywdzonych znajdują pełne odzwierciedlenie w zgromadzonej dokumentacji w postaci otrzymanych

dokumentów kredytowych z ofertą promocyjną, kopią przelewu dla A. P. (1), fragmentem protokołu zatrzymania B. K. (1), które zostały podrobione a także z niebudzącymi wątpliwość oryginałami dokonywanych przelewów i wykonanych przekazów pieniężnych. Powyższe przelewy znajdują odzwierciedlenie w historii rachunku P. K., męża oskarżonej. Na cel dokonywanych wpłat wskazują bezpośrednio zeznania pokrzywdzonych i tytuły dokonywanych przez nich przelewów. Wskazane dokumenty korespondują co do opisanych kwot i dat z zeznaniami pokrzywdzonych. Relacja pokrzywdzonych jest tym bardziej wiarygodna, że wskazują oni także na fakt, iż w ramach usługi kredytowej mieli otrzymać fikcyjne zaświadczenie o zatrudnieniu M. S. (1). Powyższe dowodzi, że wymienieni zeznawali szczerze, według swojej najlepszej wiedzy i nie zatajali żadnych okoliczności, nawet tych mogących ich obciążać i przedstawiać w niekorzystnym świetle.

Prawdziwość dokumentacji bankowej nie budzi wątpliwości. Potwierdzenia przelewów znajdują odzwierciedlenie w historii rachunku bankowego. Okoliczności odnoszące się do znajomości z A. P. (1) i przekazywaną przez nią rzekomo informacji wynikają z dokumentacji mailowej, wysyłanej z adresu IP należącego do A. K. (1). Lektura wskazanych wiadomości e- miała w pełni odzwierciedla opisywane przez pokrzywdzonych zdarzenia i zachowania będące przedmiotem analizy w niniejszej sprawie.

Relacja pokrzywdzonych zarówno co do przyczyn przekazywania kwot oskarżonym, jak i rozwoju samej relacji z wymienionymi znajduje pełne odzwierciedlenie w zeznaniach świadka B. W.- matki S. S. (1). Wymieniona szczerze opisała, że córka i zięć znajdowali się w trudnej sytuacji materialnej i starali się uzyskać kredyt konsolidacyjny. Jednak żaden z banków nie chciał udzielić im zgody na uzyskanie kredytu. Świadek zeznała, że o szczegółach dowiedziała się po tym jak A. K. (1) dzwoniła do niej i do członków rodziny aby nakłonić ich do zgromadzenia i przekazania pieniędzy dla B. K. (1). Świadek bezpośrednio rozmawiała z oskarżoną A. K. (1). Przytoczyła, iż wymieniona używała szantażu, mówiła jej, że córka S. S. (1) musi znaleźć pieniądze, bo ona nie zamierza iść za nią do więzienia. Świadek widziała także wiadomości z groźbami od wymienionej.

Świadek wskazała, że groźby skierowane przeciwko S. S. (1) były na tyle skuteczne, że zarówno ona jak i pokrzywdzony M. S. (1) obawiali się pozostać w mieszkaniu. Dlatego też z inicjatywy B. W. opuścili zajmowane mieszkanie.

Zeznania pokrzywdzonych korespondują z zeznaniami znajomego A. K. (2), od którego pożyczali pieniądze na opłaty za uruchomienie procedury uzyskania kredytu. Był on dobrym znajomym M. S. (1), który opowiadał mu o przyczynach, dla których zwraca się do niego o udzielenie pożyczki. Świadek zeznał, że pokrzywdzony powiedział mu, że uzyskanie kredytu jest szansą na wyjście z długów. Szczerze podał, że pokrzywdzony wiedział, że sposób nie jest uczciwy ponieważ razem z żoną S. S. (1) są zarejestrowani w BIK-u ale nie mieli innej możliwości uzyskania pieniędzy. Świadek opisał, że udzielał pokrzywdzonym kilkunastu pożyczek po kilka tysięcy złotych, zaznaczył, że najpierw była jedna pożyczka, która związana była z opłatą za ZUS, a następnie pojawiły się problemy ze sprawą i konieczna była dodatkowa opłata, aby mógł się nią zająć inny pracownik. Powyższe znajduje pełne odzwierciedlenie w zeznaniach pokrzywdzonych, którzy w sposób szczegółowy opisali mechanizm zmian osób, które miały się zajmować udzieleniem kredytu: najpierw A. P. (1), następnie B. K. (1), a w między czasie osoba o imieniu M.. Świadek potwierdził także zeznania pokrzywdzonych odnośnie żądania kwoty 30 000 złotych na wynagrodzenie dla prawnika. Zeznał, że pokrzywdzeni chcieli uzyskać niego tą kwotę, ale wyczerpały się mu oszczędności i nie był w stanie przekazać im tej kwoty.

Sąd nie dał wiary zeznaniom P. K., który potwierdził wyjaśnienia żony oskarżonej A. K. (1), odnośnie tego, że pokrzywdzeni pożyczali od niego pieniądze. Nie był on w stanie podać dokładnej kwoty udzielonej pożyczki ani jej daty. Jak wynika zeznań wymienionego nie interesował się w sposób szczegółowy kwestią zwrotu pożyczki w niebagatelnej wysokości około 40 tysięcy złotych. Na rozprawie stwierdził, że uznał, iż skoro pokrzywdzona oddała część kwoty to pozostałą sumę także zwróci. Pieniądze przekazał pokrzywdzonej w gotówce. Nie sprawdzał czy pokrzywdzona będzie w stanie zwrócić pieniądze. Zwrócić należy uwagę, iż jak wynika z zeznań świadka miał on pomimo relatywnie niewielkich dochodów pożyczyć pokrzywdzonej - obcej osobie znaczną sumę. Miał on nie sprawdzać możliwości zwrotu kwoty ani też nie interesował się datą, kiedy zostaną one zwrócone. Powyższe wskazuje, że zeznania świadka analizowane z punktu widzenia zasad logicznego rozumowania są niewiarygodne i należy je odczytywać jedynie jako

nakierowane na umniejszenie odpowiedzialności karnej swojej żony. Na trudną sytuację finansową małżonków K. wskazał świadek P. B.. Podał on, że ich sytuacja materialna jest na tyle trudna, że musieli się wyprowadzić z W. i czasami nie mają „co do garnka włożyć”.

Sąd dał wiarę pozostałym zgromadzonym w toku postępowania dokumentom, w tym danym o karalności oskarżonych, które nie były w toku postępowania kwestionowane.

Istotą przestępnego działania oskarżonych było w tym wypadku wprowadzenie w błąd pokrzywdzonych. Jak wskazuje orzecznictwo sposób wprowadzenia w błąd ofiary oszustwa może być rozmaity. Zamierzony cel sprawcy może być osiągnięty przy użyciu słowa, dokumentów lub innych przedmiotów bądź zachowania się sprawcy. Podstępne zabiegi mogą ograniczyć się nie tylko do jednokrotnego kłamstwa, ale mogą też wiązać się z całą gamą zachowań (w tym zaniechań) mających na celu wywołanie błędu pokrzywdzonego lub utrzymanie go w błędzie. Podstępne zabiegi mogą występować obok okoliczności prawdziwych lub mogą być powiązane z zatajeniem pewnych, istotnych okoliczności. Wprowadzeniem w błąd może być więc każde zachowanie powodujące błędną ocenę rzeczywistości adresata tych podstępnych zabiegów. Obojętne jest, czy pokrzywdzony mógł sprawdzić prawdziwość twierdzeń sprawcy, czy mógł wykrzyć błąd przy dołożeniu znikomej nawet staranności. Łatwowierność pokrzywdzonego nie wyłącza karygodności wprowadzenia go w błąd. - Vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 maja 2014 r. II AKa58/14 W ocenie Sądu właśnie z taką gamą zachowań mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Oskarżone działając wspólnie i w porozumieniu wykorzystując naiwność i trudną sytuację materialną pokrzywdzonych i chęć uzyskania przez nich łatwego i taniego kredytu dążyły w istocie do doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Poprzez korespondencje z pokrzywdzoną i fikcyjne przedstawione im dokumenty stworzyły iluzję prawdziwości obietnic. Jednocześnie zręcznie manipulowały pokrzywdzonymi wskazując, że poszczególne osoby, które miały zajmować się udzieleniem kredytu nie mogą już tego zrobić. A. P. (1) i B. K. (1) zostały kolejno zatrzymane, zaś (...) wyjechał. W ten sposób uzasadniały potrzebę dokonania kolejnych wpłat. Gdy pokrzywdzeni zaczęli mieć wątpliwości co do prawdomówności A. K. (1), ta na potwierdzenie swoich słów wysłała im potwierdzenie wykonania przelewu dla A. P. (1), a następnie, aby uwiarygodnić zatrzymanie B. K. (1) i związane z tym żądanie zapłaty kwoty 30 000 złotych pokrzywdzona otrzymała fragment protokołu zatrzymania wymienionej.

Bez wątpienia pokrzywdzeni wykazali się pewnym stopniem naiwności dokonując szeregu wpłat na poczet kosztów związanych z uzyskaniem kredytu. Bilans wskazanych wpłat był na tyle znaczny, iż przekraczał korzyści finansowe związane z uzyskaniem niskoprocentowanego kredytu i tym samym opłacalność całego przedsięwzięcia. Ocena działania pokrzywdzonych pod względem łatwości wprowadzenia ich w błąd winna uwzględniać trudną sytuację pokrzywdzonych, którzy nie mogli uzyskać kredytu w inny sposób i co podkreślali, była to ich jedyna szansa. Nadto, jak wynika z poczynionych ustaleń, żądania dokonania kolejnych wpłat odbywało się niejako „na raty”. Jak sami pokrzywdzeni przyznali, w pewnym momencie wpłacali kolejne żądane kwoty po to, aby nie utracić dotychczasowych wpłat. Niewątpliwie w dalszym ciągu liczyli na pozytywne załatwienie sprawy i w ostatecznym rozrachunku na uzyskanie kredytu.

Jak przyjmuje się w orzecznictwie Błąd pokrzywdzonego należy przyjmować i wtedy, gdy racjonalna ocena sytuacji pozwala stwierdzić, że mógł on błędu z łatwością uniknąć. Rację ma Sąd Okręgowy, iż "wysoki stopień naiwności", czy też "łatwość wprowadzenia w błąd" osoby dokonującej niekorzystnego rozporządzenia mieniem nie wpływa na ocenę karnoprawną zachowania sprawcy, bo istotne jest tylko to, czy podjęte przez niego działania w przypadku tych konkretnych pokrzywdzonych okazały się wystarczające do wprowadzenia ich w błąd. - Vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie II AKa 189/13 z dnia 28 października 2013 r. Podkreślić jednak należy, że A. K. (1) była dla pokrzywdzonej S. S. (1) bliską znajomą. Nadto pokrzywdzona znajdowała się w trudnej sytuacji życiowej związanej z trudnościami finansowymi i chorobą dziecka. Tym bardziej więc znajomość z A. K. (1) była dla niej cenna. Wymieniona deklarowała bowiem pomoc w wyjściu z trudnej sytuacji. Nie byli oni w stanie uzyskać kredytów w inny sposób.

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, w ocenie Sądu bez wątpliwości należy przypisać oskarżonym popełnienie każdego z zarzucanych im czynów, z uwzględnieniem jednak modyfikacji opisu czynów I i II a o poprzez wskazanie, że został on popełniony w S. i w O., zaś odnośnie czynów III i IV, że zostały one popełnione w W. i w O..

Pokrzywdzeni mieszkali w O., oskarżone odpowiednio w S. i w W.. W miejscu zamieszkania pokrzywdzeni otrzymywali wiadomości od oskarżonych, odbierali telefony a także dokonywali wpłat na rzecz oskarżonych. Stąd też opis zarzucanych oskarżonym czynów należało zmodyfikować w opisanym zakresie.

Biorąc pod uwagę, że oskarżone są osobami dorosłymi, mającymi odpowiedni zasób doświadczenia życiowego i znającymi konsekwencje prawne swojego działania można i należy przypisać im winę.

W ocenie Sądu na działanie oskarżonych składało się wiele zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez doprowadzenie pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Każda z oskarżonych w okresie od 16 grudnia 2013r. do 28 kwietnia 2014r. w S. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie doprowadziła S. S. (1) oraz M. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie. A. K. (1) doprowadziła do wyłudzenia kwoty 52.105 złotych (w tym wspólnie z B. K. (1) współdziałała w wyłudzeniu kwoty 20 tysięcy złotych). Niewątpliwie dokonały tego poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru i możliwości udzielenia pomocy w uzyskaniu kredytu bankowego, czym działały na szkodę S. S. (1) oraz M. S. (1). Czyny te opisane w punktach I i III a o wypełniły znamiona czynów z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Oskarżona A. K. (1) w okresie od 9 maja 2014r. do 11 maja 2014r. w działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1), kilkakrotnie usiłowała doprowadzić S. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.000 złotych, poprzez wprowadzenie w błąd co do rzeczywistego przeznaczenia tejże kwoty, a nadto grożąc zastosowaniem przez inne osoby przemocy wobec dziecka pokrzywdzonej oraz denuncjacją pokrzywdzonej przed organami ścigania, zmuszała ją do zdobycia środków pieniężnych, jednakże celu nie osiągnęła z uwagi na niezgromadzenie środków pieniężnych przez pokrzywdzoną, czym działała na szkodę S. S. (1).

Oskarżona B. K. (1) w tym samym miejscu i czasie w okresie od 9 maja 2014 roku do 11 maja 2014 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1), kilkakrotnie usiłowała doprowadzić S. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30 000 zł, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru zwrotu oraz rzeczywistego przeznaczenia tejże kwoty, jednakże celu nie osiągnęła z uwagi na niezgromadzenie środków pieniężnych przez pokrzywdzoną, czym działała na szkodę S. S. (1).

Wskazane czyny opisane w punktach II i IV a o wypełniły znamiona usiłowania z art. 13 § 1 kk popełnienia przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Wymierzając kary oskarżonym Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów i stopień winy.

Określając wysokość kar Sąd uwzględnił cele zapobiegawcze i wychowawcze kar w stosunku do sprawców, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Stopień społecznej szkodliwości każdego z popełnionych przez oskarżone czynów należy ocenić jako znaczny. Za taką oceną przemawia przede wszystkim sposób i okoliczności dokonania, zaplanowany, przemyślany i konsekwentnie realizowany zamiar sprawców nastawionych na osiągnięcie korzyści majątkowej. Niewątpliwie okolicznością obciążającą jest stosunkowo wysoka kwota wyłudzonego świadczenia, pochodząca od pokrzywdzonych, którzy będąc

obciążeni wieloma zobowiązaniami zaciągali kolejne, które przekazywali oskarżonym. W stosunku do oskarżonej B. K. (1) zachodzi okoliczność obciążająca w postaci uprzedniej karalności.

Do okoliczności łagodzących odpowiedzialność A. K. (1) Sąd zaliczył brak uprzedniej karalności.

Uwzględniając powyższe okoliczności, w ocenie Sądu kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonych w wysokości 1 rok (za czyn opisany w pkt I), 10 miesięcy (za czyn opisany w pkt II), 1 rok (za czyn opisany w pkt III), 8 miesięcy (za czyn opisany w pkt IV) są adekwatne do wagi czynów i osób sprawców i nie mogą być uznane za noszące cechy rażącej łagodności ani surowości i spełnią swoje cele ogólno- i indywidualnoprorewencyjne.

Z uwagi na łączność przedmiotową i podmiotową popełnionych czynów orzeczono wobec każdej z oskarżonych kary łączne 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu warunki i właściwości osobiste oskarżonych uzasadniają warunkowe zawieszenie wykonania kary na okres próby, który wobec A. K. (1) został ustalony na 4 lata, wobec B. K. (1) na 5 lat. Orzeczony wobec B. K. (1) okres próby uwzględnia uprzednią karalność oskarżonej. Okres próby z uwzględnieniem stopnia naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych pozwoli na zweryfikowanie czy oskarżone rzeczywiście zasługują na wywiedzioną pozytywną prognozę kryminologiczną.

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd zobowiązał oskarżone do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem jak w punkcie IX i X wyroku. Uwzględniając, iż mienie, do którego niekorzystnego rozporządzenia pokrzywdzeni zostali doprowadzeni stanowiło majątek wspólny małżonków S. S. (1) i M. S. (1) naprawienie szkody winno w ocenie Sądu nastąpić na ich rzecz solidarnie.

Uwzględniając natomiast, iż A. K. (1) doprowadziła pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w stosunku do kwoty określonej w punkcie X samodzielnie zaś co do kwoty określonej w punkcie IX działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżoną B. K. (5), obowiązek naprawienia szkody co do kwoty z punktu IX orzeczono wobec obu oskarżonych solidarnie, natomiast co do kwoty z punktu X jedynie wobec oskarżonej A. K. (1).

O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonym oraz oskarżycielce posiłkowej orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze.

Mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonych, Sąd zwolnił je od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w całości w tym od opłaty uznając, iż było by to zbyt uciążliwe ze względu na ich sytuację materialną i osobistą.